
Voor het eeuwig vreugdefeest,
Sterk mij daartoe door uw' Geest!

3. Heer, uw dienstmaagd wil ik blijven!
Houd Gij mijne hand omvat,
Dan zal mij geen macht verdrijven
Van het aangewezen pad!
En is 't dagwerk afgeloopen,
Sluit mij dan uw' hemel open,
Doe mij van genaë bewust
Ingaan tot uw zaal'ge rust!

*Met wijziging uit den Diakonessenspiegel.*¹³

De bundel bevat overigens ook veel algemeen-christelijke liederen die niet specifiek voor het diakonessenwerk geschreven zijn. Riemens' bekendste gezang is wel 'Het daget in den Oosten', een nieuw contrafact op het bekende zestiende-eeuwse lied.¹⁴

13. *Diakonessen-spiegel*: naar de 'Bielefelder Berufs-Ordnung für die Diakonissen', bew. door J.P.G. Westhoff. Amsterdam 1899.

14. Lied 80 in de Diakonessenbundel; het lied is later overgenomen door M. van Woensel Kooy in *Oude en Nieuwe Zangen* (1911). In de Hervormde Gezangsbundel van 1938 en het *Liedboek voor de Kerken* (1973) is het lied ingekort en licht gewijzigd.

15. J.W. Schulte Nordholt, *Hymnen en liederen*. Amsterdam 1964, 28vv.

16. C. Blume en G.M. Dreves, *Analecta Hymnica Medii Aevi*, Leipzig 1886-1922; fotografische herdruk Frankfurt am Main 1961.

Oudkerkelijke hymnen

Voor ons het meest opvallend is het feit dat Riemens maar liefst twaalf oudkerkelijke Latijnse hymnen opnam in een eigen vertaling, vele jaren voordat mensen als G. van der Leeuw deze liederen opnieuw onder de aandacht brachten. Het lijkt me de moeite waard om althans één van deze hymnvertalingen nader te bekijken. Ik heb daarvoor gekozen de visionaire hymne uit het Liber Cathemerinon van Prudentius. Helen Waddell schreef over Prudentius: 'to translate him is impossible'. Liedboekdichter Jan Willem Schulte Nordholt heeft het geprobeerd in 1964, in zijn bundel met hymnvertalingen.¹⁵ Hij had de beschikking over verschillende commentaren van Duitse en Engelse hymnologen. Riemens had waarschijnlijk alleen de tekst uit de *Analecta Hymnica*.¹⁶ Des te meer bewondering dwingt zijn weergave af; hij volgt de versvorm zelfs getrouwer dan Schulte Nordholt doet. Riemens heeft zeven van de tien strofen vertaald en gaf het lied de titel 'Op den dooden-akker'. Curieus is het woord 'zusters' in de eerste strofe, terwijl het Latijn 'matres' heeft. Kennelijk is Riemens' vertaling bedoeld om te zingen bij een sterfgeval in de kring van de diakonessen. Er staat bij dit lied een melodie genoteerd waarvan ik de herkomst niet heb kunnen achterhalen. Het is een beetje zoetig wijsje in 6/8 maat.